

154. sz Ajánlás

a tengerészek munkaviszonyának folytonosságáról

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1976. október 13-án hatvankettedik ülészakára ült össze,

Miután megfontolta a tengerészek munkaviszonyáról (műszaki fejlődés) szóló 1970. évi Ajánlás kitételeit

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a tengerészek foglalkoztatásának folytonosságáról, - amely kérdés az ülészak napirendjének negyedik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat a munkaviszony folyamatoságáról (tengerészek) szóló 1976. évi Egyezményt kiegészítő Ajánlásként adja közre,

a mai napon, 1976. október 28-án, elfogadja az alábbi Ajánlást, amely „A munkaviszony folytonosságáról (tengerészek) szóló 1976. évi Ajánlás” néven idézhető:

I. (1) A 11. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, jelen Ajánlás azon személyekre vonatkozik, akik rendszeren tengerészként dolgoznak, s ez a munka jelenti éves jövedelmük legfőbb forrását.

(2) Jelen Ajánlás szempontjából a "tengerész" kifejezés a nemzeti törvények, gyakorlat vagy kollektív szerződés értelmében tengerésznek minősülő személyt jelöl, akit olyan tengerjáró hajó személyzetének tagjaként alkalmaznak, amely nem tartozik az alábbi kategóriák egyikébe sem:

(a) hadihajó;

(b) halászattal, vagy azzal közvetlenül összefüggő tevékenységgel, illetve bálnavadászattal vagy ahhoz hasonló tevékenységgel foglalkozó hajó.

(3) Azt, hogy a jelen Ajánlás szempontjából mely hajók minősülnek tengerjáró hajóknak, a nemzeti törvények vagy jogszabályok határozzák meg.

(4) A munkaadók és munkavállalók érintett szervezetei véleményezik, vagy más módon vesznek részt a jelen bekezdés (2) és (3) albekezdéseinek értelmében alkalmazott definíciók felállításában és felülvizsgálatában.

2. Lehetőség szerint minden képzett tengerész számára folyamatos vagy rendszeres foglalkoztatást kell biztosítani.

3. (1) Azon esetektől eltekintve, ahol egyik adott hajótulajdonos folyamatos, vagy rendszerese foglalkoztatást biztosít, olyan elosztási rendszerek kialakításában kell megállapodni, amelyek minimálisra csökkentik a válogatásokon való megjelenés szükségességét és az erre fordított idő mennyiségét.

(2) Amennyire lehetséges, ezeknek a rendszereknek meg kell őrizniük a tengerésznek azt a jogát, hogy ő válassza ki melyik hajón fog dolgozni, valamint a hajótulajdonosnak azt a jogát, hogy ő válassza ki, melyik tengerészt kívánja alkalmazni.

4. A nemzeti törvények, jogszabályok vagy kollektív szerződések által előírt feltételektől függően, szükség esetén lehetővé kell tenni, hogy a tengerészek az egyik munkaadó rendszeres alkalmazásából kilépve egy másik munkaadónál ideiglenes munkát vállaljanak.

5. (1) Olyan esetekben, ahol a folyamatos vagy rendszeres foglalkoztatás nem megvalósítható, foglalkoztatási és/vagy jövedelmi garanciákat kell biztosítani olyan módon és mértékben, amelyet az adott ország gazdasági és társadalmi helyzete lehetővé tesz.

(2) Az ilyen garanciák között szerepelhetnek:

- (a) foglalkoztatás biztosítása évente egy közösen meghatározott számú hétre vagy hónapra, vagy helyette jövedelem biztosítása;
- (b) munkanélküli segély arra az időszakra, amikor nincs munka.

6.(1) Olyan esetekben, ahol a rendszeres foglalkoztatás biztosítását szolgáló intézkedések gondoskodnak a képzett tengerészek jegyzékének vagy névsorának a létrehozásáról és karbantartásáról, ki kell alakítani egy feltételrendszert, amelynek alapján a tengerészek bekerülhetnek az ilyen jegyzékekbe vagy névsorokba.

(2) A feltételek között szerepelhetnek:

- (a) állandó lakóhely az érintett országban;
- (b) kor és orvosi alkalmasság;
- (c) szakképzettség;
- (d) korábbi tengerészeti szolgálat.

7. Amikor az érintett felek a jegyzékek vagy névsorok állományát felülvizsgálják, minden lényeges tényezőt figyelembe kell venniük, beleértve az olyan hosszú távú tényezőket is, mint a tengerészet modernizációja vagy a kereskedelmi trendek változása.

8. Ha egy jegyzék vagy névsor állományának csökkentése elkerülhetetlenné válik, minden szükséges lépést meg kell tenni annak elősegítése érdekében, hogy az érintett tengerészek máshol vagy az átképzés révén, melynek biztosításáról a Tengerészek foglalkoztatásáról (Technikai fejlesztés) szóló 1970. évi Ajánlás III. része rendelkezik, vagy a közhasznú munka segítségével munkát találjanak.

9. (1) A jegyzékek vagy névsorok állományának szükségszerű csökkentését lehetőség szerint fokozatosan, a munkaviszony megszüntetése nélkül kell végrehajtani. Ebben a tekintetben a vállalati és ágazati szinten kialakult személyzeti tervezési módszerek hatékonyan alkalmazhatók a tengerészet esetében.

(2) A csökkentés mértékének meghatározásakor figyelembe kell venni az olyan eszközöket, mint:

- (a) a természetes veszteség;
- (b) a munkaerőfelvétel szüneteltetése;
- (c) azon személyek kizárása, akik számára a tengerészeti munka nem a fő megélhetési forrást jelenti;
- (d) a nyugdíjkorhatár csökkentés vagy az önkéntes korengedményes nyugdíjba vonulás ösztönzése nyugdíj, az állami nyugdíjat kiegészítő juttatás vagy végkielégítés biztosításával.

10. A munkaviszony megszüntetésére csak a 9. bekezdés (2) albekezdéseiben említett eszközök, valamint a lehetséges foglalkoztatási garanciák megfelelő mérlegelése után kerüljön sor. A munkaviszony megszüntetése lehetőség szerint közösen elfogadott kritériumok alapján, megfelelő felmondási idővel és valamilyen pénzügyi kompenzáció mellett történjék meg, például:

- (a) munkanélküli biztosítás vagy más társadalombiztosítási forma;
- (b) végkielégítés vagy más típusú munkanélküli juttatás;
- (c) a juttatások olyan kombinációja, amelyet a nemzeti törvényekkel, jogszabályokkal vagy kollektív szerződésekkel összhangban, a jelen Ajánlás megfelelő rendelkezéseit olyan személyekre is alkalmazni kell, akik csak idényjelleggel vállalnak tengerészeti munkát.